

Závěrečné stanovisko – opatření k nápravě

**ustanovení § 19b) odstranění nečinnosti
ve věci provozování sběrný odpadů na pozemcích parc.č. AAAA/A, AAAA/B,
AAAA/C, BBBB/BB a BBBB/BC v k.ú. Nové Město na Moravě**

A - Závěry šetření

Dne 10. 7. 2013 se na tehdejšího veřejného ochránce práv JUDr. Pavla Varvařovského obrátila paní J. K., bytem XXXXXX (dále také „stěžovatelka“). Ve svém podnětu upozornila na pochybení, kterých se měly dopustit Krajský úřad Kraje Vysočina (dále také „krajský úřad“) a Městský úřad Nové Město na Moravě (dále také „stavební úřad“) při povolení a provozu zařízení ke sběru a výkupu odpadů na pozemcích parc.č. AAAA/A, AAAA/B, AAAA/C, BBBB/BB a BBBB/BC v k.ú. Nové Město na Moravě.¹ Provozovatelem tohoto zařízení byla společnost M., se sídlem XXXXXXXX, IČO xxxxxxxx.

Vyřízení podnětu jsem se na základě pověření JUDr. Pavla Varvařovského i současné veřejné ochránkyně práv Mgr. Anny Šabatové, Ph.D., ujal já, neboť oba využili možnosti, dané jim ustanovením § 2 odst. 4 zákona o veřejném ochránci práv,² a přenesli na mě některé oblasti své působnosti, mj. i oblast stavebního řádu a životního prostředí, kam tento podnět spadá.

Po posouzení podnětu z hlediska věcné působnosti jsem v souladu s ustanovením § 14 zákona o veřejném ochránci práv zahájil ve věci šetření, jehož cílem bylo prověřit tvrzení stěžovatelky a objasnit, zda ze strany krajského a stavebního úřadu nedochází k jednání v rozporu s právními předpisy.

Dne 8. 9. 2014 jsem vydal zprávu o šetření, jejíž obsah je oběma úřadům i stěžovatelce znám, shrnuji proto na tomto místě nejdůležitější závěry, k nimž jsem dospěl:

- Řízení o dodatečném povolení stavby pozemní komunikace na pozemku parc.č. CCCC/C probíhá již po dobu téměř 6 let, přičemž tak dlouhé trvání správního řízení považuji za neúnosné. V průběhu tohoto řízení bylo stěžovatelce odepřeno poskytnutí kopie statického posudku, a to s odkazem

¹ Všechny zde uvedené pozemky se nachází v tomto katastrálním území, proto již v dalším textu nebudu jeho název uvádět.

² Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv. Všechny zde uvedené právní předpisy jsou veřejně dostupné na internetových stránkách Portálu veřejné správy na adrese www.portal.gov.cz.

na § 168 odst. 2 stavebního zákona.³ Citované ustanovení se však, dle mého názoru, v tomto případě neuplatní.

- Stavební úřad nařídil odstranění zpevněné plochy na pozemku parc.č. AAAA/D, odložil však provedení exekuce na tak dlouhou dobu, že mezitím uplynuly lhůty pro její zahájení. Tím se povinnost odstranit zpevněnou plochu stala nevykonatelnou.
- Rozhodnutí ze dne 27. 11. 2013, čj. KUJI 76345/2013, kterým krajský úřad souhlasil s provozem zařízení ke sběru a výkupu odpadů na pozemcích parc.č. AAAA/A, AAAA/B, AAAA/C, BBBB/BB a BBBB/BC, bylo zatíženo vadami, které jsem ve své zprávě konkretizoval (nebylo posouzeno účastenství stěžovatelky, nebyly řádně vyhodnoceny přístupové trasy k zařízení a jeho soulad s předpisy stavebního práva, rozhodnutí bylo vydáno bez závěru zjišťovacího řízení).
- Manipulační plochy na pozemcích parc.č. BBBB/BB a BBBB/BC nemohou být legálně užívány pro provoz zařízení ke sběru a výkupu odpadů. Stavební úřad by tento nový účel musel projednat a svým opatřením schválit změnu způsobu využití manipulačních ploch.
- Stavební úřad by měl ověřit tvrzení, že nepovolená pozemní komunikace na pozemku parc.č. CCCC/C je v rozporu se stavebním zákonem užívána. Dále může postavit najisto, zda jsou pozemky parc.č. AAAA/C a AAAA/Dodděleny silničními obrubníky, znemožňující odtok vody, či nikoliv.

B - Vyjádření úřadů

Stavební úřad se k mojí zprávě nevyjádřil, a to ani po telefonických urgencích dnů 29. 10. a 19. 11. 2014 a mém dopisu ze dne 11. 2. 2015.

Krajský úřad se vyjádřil dopisem ze dne 3. 10. 2014, čj. KUJI 63829/2014. K závěru o nepřiměřené délce řízení o dodatečném povolení stavby uvedl, že v zájmu ukončení této dlouhodobě projednávané věci se nijak nebrání poskytnutí metodické pomoci stavebnímu úřadu. Přitom však musí postupovat se zvýšenou opatrností a vhodnou formou, aby nedošlo ke střetu s § 14 odst. 5 správního řádu.⁴ V případě zjištěné nečinnosti bude podle okolností postupováno podle § 80 odst. 4 tohoto zákona, který upravuje jednotlivé prostředky ochrany před nečinností správních orgánů.

Rozhodnutí ze dne 27. 11. 2013, čj. KUJI 76345/2013, kterým byl udělen souhlas s provozem zařízení ke sběru a výkupu odpadů, bylo na základě odvolání stěžovatelky zrušeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 4. 6. 2014, čj. 1007/560/14 37170/ENV/14. Podle názoru Ministerstva životního prostředí se měl krajský úřad vypořádat s otázkou, zda práva stěžovatelky mohou být provozem sběrný odpadů přímo dotčena a zda jí z tohoto důvodu náleží postavení účastnice

³ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

⁴ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Podle § 14 odst. 5 je vyloučena ta úřední osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni. Důvodem vyloučení není účast na úkonech před zahájením řízení nebo na výkonu kontroly prováděné podle zvláštního zákona.

řízení. Krajský úřad měl dále posoudit, zda není třeba znovu zahájit zjišťovací řízení podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 3. 2015 (dále také „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“. Konečně bylo třeba zhodnotit, jak se provozovatel zařízení vypořádal se závěry zjišťovacího řízení ze dne 2. 8. 2008, čj. KUJI 14871/2008/OZP/Fr.

Řízení o udělení souhlasu k provozu sběrný odpadů, vrácené Ministerstvem životního prostředí k novému projednání, pak bylo po zpětvzetí žádosti zastaveno. Na základě nové žádosti, kterou dne 19. 8. 2014 podala společnost M., vydal krajský úřad rozhodnutí ze dne 2. 9. 2014, čj. KUJI 58192/2014. Jím byl udělen souhlas k provozu zařízení ke sběru a výkupu odpadů na pozemcích parc.č. BBBB/BB, BBBB/BC a parc.č.st. EEEE. Zařízení slouží nyní ke sběru, výkupu, třídění a úpravě kovových odpadů kategorie „O“. Nebezpečné odpady nejsou, dle schváleného provozního řádu, v zařízení vykupovány.

K otázce, zda byly manipulační plochy na pozemcích parc.č. BBBB/BB a BBBB/BC způsobilé sloužit ke sběru a výkupu odpadů, krajský úřad uvedl, že k jejímu zodpovězení žádal o vyjádření stavební úřad. Na základě mého upozornění bude nadále důsledněji posuzovat otázku, zda je provoz sběrný odpadů v souladu s povoleným způsobem využití těchto pozemků. Důsledněji se bude zabývat i otázkou přístupových komunikací k zařízení.

Ředitel krajského úřadu závěrem svého vyjádření uvedl, že s mojí zprávou o šetření byly seznámeny úřední osoby vykonávající státní správu na úseku odpadového hospodářství. K mým závěrům bude při povolování zařízení ke sběru a výkupu odpadů přihlíženo.

C - Závěrečné hodnocení

Úvodem děkuji krajskému úřadu za vyjádření, kterým na moji zprávu o šetření reagoval. Stěžovatelce pak děkuji za spolupráci, které se mi z její strany v průběhu šetření dostává.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad se k mojí zprávě nevyjádřil, vycházím ze skutečnosti, že žádná opatření k nápravě zjištěných pochybení nepřijal (což vyplývá i z informací, kterých se mi od stěžovatelky dostalo). Podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv proto vydávám toto závěrečné stanovisko, jehož součástí je návrh opatření k nápravě. Se svými doporučeními se obracím i na krajský úřad, který disponuje prostředky k ukončení dlouholetého řízení o dodatečném povolení pozemní komunikace na pozemku parc.č. CCCC/C.

C.1 Řízení o dodatečném povolení pozemní komunikace na pozemku parc.č. CCCC/C.

Zatímco v době vydání zprávy o šetření probíhalo řízení o dodatečném povolení pozemní komunikace na parc.č. CCCC/C již po dobu téměř 6 let, dnes tato doba činí ještě o 1 rok více, aniž by bylo o žádosti pravomocně rozhodnuto. Nepřiměřená délka správního řízení, poškozující všechny jeho účastníky, proto přetrvává. S žádostí o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění se stěžovatelka obrátila na Ministerstvo pro místní rozvoj, které její žádost pro nepříslušnost postoupilo Ministerstvu dopravy. To z její strany považují za správný krok.

S krajským úřadem se shodují v názoru, že případná metodická pomoc nadřízeného úřadu musí být v průběhu správního řízení poskytována s největší opatrností. V žádném případě nesmí dojít k situaci, kdy už by nadřízený úřad v rámci metodické pomoci formuloval za správní orgán prvního stupně vlastní závěry a úvahy. Tím by mohlo dojít k situaci, předpokládané v § 14 odst. 5 správního řádu, tedy k účasti úředních osob krajského úřadu na prvním i druhém stupni správního řízení. I přesto nepochybně existují způsoby, jak poskytnout metodickou pomoc bez porušení tohoto pravidla, a k vítují skutečnost, že krajský úřad se nebrání tímto způsobem postupovat.

Stavební úřad vydal v novém projednání věci rozhodnutí ze dne 7. 9. 2015, čj. MUNNMN/48757/2008-131, jímž pozemní komunikaci na pozemku parc.č. CCCC/C opět dodatečně povolil. Pro případ, že by stěžovatelka napadla toto rozhodnutí odvoláním, lze zmínit následující možnosti, kterými může krajský úřad k uzavření věci přispět. V první řadě může samozřejmě prvostupňové rozhodnutí potvrdit, shledá-li jej jako správné a vydané v souladu s právními předpisy. Pokud by naopak odvoláním napadené rozhodnutí shledal nesprávným či nezákonným, bylo by jeho zrušení podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a vrácení věci k novému projednání stavebnímu úřadu jistě jednou z legitimních variant pro další postup. **K tomuto způsobu rozhodování by měl ale krajský úřad přistoupit až tehdy, nebude-li možné odvoláním napadené rozhodnutí změnit na základě ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.** Ke zrušení a vrácení věci prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání by odvolací správní orgán neměl v žádném případě přistupovat pouze z formálních důvodů, kdy je mu k dispozici dostatečné množství podkladů pro vlastní, byť odlišné, rozhodnutí ve věci samé. Zásada dvojinstančnosti správního řízení jistě neznamená, že by odvolací správní orgán nemohl sám dílčím způsobem doplnit dokazování, což potvrzuje i soudní judikatura.⁵ Zásada dvojinstančnosti nezakládá ani nárok na dvě správní instance při posuzování každého z podkladů pro vydání rozhodnutí.

Možnost odvolacího správního orgánu změnit napadené rozhodnutí nebo jeho část je výrazem zájmu na hospodárnosti a rychlosti řízení, kdy není pro všechny změny výroku prvostupňového rozhodnutí nutno volit cestu jeho zrušení a vydání rozhodnutí nového. Z toho důvodu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu obecně připouští změnu napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení. V zájmu důslednější ochrany práv účastníků existuje z tohoto obecného pravidla výjimka, kdy tento postup není možný. Ta je představována situací, v níž by změnou rozhodnutí některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. O uložení povinnosti půjde tehdy, pokud výrok rozhodnutí některému z účastníků založí novou dosud neexistující povinnost (např. uhradit pokutu) či stávající povinnost rozšíří.⁶ V řízení o udělení dodatečného povolení stavby však žádná povinnost ukládána není.

Jde-li o poslední odvolací rozhodnutí krajského úřadu ze dne 10. 11. 2014, čj. KUJI 73894/2014, pak ani já neshledávám důvod, proč bylo nutno řízení vracet

⁵ Rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dnů 23. 7. 2008, čj. 1 As 55/2008-156, a 23. 1. 2014, čj. 9 As 128/2013-45. Všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou veřejně dostupná na jeho internetových stránkách na adrese www.nssoud.cz.

⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2013, čj. 9 As 51/2012-33.

stavebnímu úřadu k novému projednání kvůli změně skutkového stavu. Pokud projednávaná pozemní komunikace nemohla nově sloužit deklarovanému účelu užívání – zajištění přístupu ke sběrně odpadů na pozemcích parc.č. AAAA/A, AAAA/B a AAAA/C, mohl krajský úřad sám napadené rozhodnutí změnit a žádost zamítnout nebo vyzvat stavebníka, aby žádost v přiměřené lhůtě uvedl do souladu se skutečností. Za přiměřenou lhůtu k provedení nijak komplikované úpravy projektové dokumentace, spočívající v doplnění nového účelu užívání pozemků parc.č. AAAA/A a AAAA/B, v žádném případě nepovažuji lhůtu cca 5 měsíců (stanovenou do 30. 6. 2015), která byla černému stavebníkovi určena usnesením stavebního úřadu ze dne 28. 1. 2015, čj. MUNMNM/48757/2008-115. Je třeba mít na vědomí, že je to právě černý stavebník, kdo porušením právních předpisů zahájení řízení o odstranění stavby (a tím de facto i řízení o jejím dodatečném povolení) vyvolal. Opakované poskytování lhůt k doplnění žádostí a projektové dokumentace stavby kritizoval i krajský úřad ve svém rozhodnutí ze dne 16. 10. 2013, čj. KUJI 70785/2013.

Stěžovatelce bylo v předchozím průběhu řízení o dodatečném povolení stavby pozemní komunikace na pozemku parc.č. CCCC/C odepřeno pořízení kopie statického posudku, který vypracoval Ing. Josef Pohanka. K takovému kroku jsem neshledal ve své zprávě o šetření důvod, neboť statický posudek, podle mého názoru, netvoří součást dokumentace stavby, kterou má zákonodárce na mysli v ustanovení § 168 odst. 2 stavebního zákona. Nejedná se ani o statické posouzení podle vyhlášky o dokumentaci staveb.⁷

Pokud stěžovatelka znovu požádá stavební úřad o poskytnutí kopie statického posudku Ing. Josefa Pohanky, považuji za nezbytné, aby stavební úřad jejímu přání vyhověl a nepožadoval po ní souhlas autora posudku či vlastníka stavby. Ustanovení § 168 odst. 2 stavebního zákona se, dle mého názoru, v daném případě neuplatní. Podrobné zdůvodnění je obsaženo v bodu C.1 mojí zprávy o šetření.

C.2 Odstranění zpevněné plochy na pozemku parc.č. AAAA/D

Pochybení stavebního úřadu jsem shledal v odložení výkonu rozhodnutí ze dne 23. 11. 2007, čj. MUNMNM/38948/2005-14, kterým bylo panu Ladislavu Mrkosovi nařízeno odstranění zpevněné plochy na pozemku parc.č. AAAA/D. V důsledku toho došlo ke zmaření účelu exekuce, kterou již v tuto chvíli nelze zahájit, a stavební úřad tak nemůže odstranění zpevněné plochy vynutit. Toto pochybení již, bohužel, nelze v tuto chvíli napravit.

Z informací stěžovatelky vyplývá, že zpevněná plocha je užívána, např. ke skladování dřeva. Dle mého názoru je užívání nepovolené stavby, za kterou zpevněnou plochu shodně se stavebním úřadem považuji, v rozporu s veřejným zájmem. Tím je podle § 132 odst. 3 písm. b) stavebního zákona i požadavek na užívání stavby pouze k povolenému účelu. Podle § 127 odst. 1 tohoto zákona lze stavbu užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevyžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, **lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby. Vzhledem k tomu, že zpevněná plocha nikdy povolena nebyla, naopak**

⁷ Vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.

byla nařízena k odstranění, není zde žádný povolený účel ani povolený způsob jejího užívání.

Stavební úřad by měl na tuto situaci reagovat způsobem, který pro něj vyplývá z povinnosti vykonávat stavební dozor – ověřit při kontrolní prohlídce, zda je stavba zpevněné plochy na pozemku parc.č. AAAA/D skutečně užívána, a v případě, že ano, z důvodu ochrany zmíněného veřejného zájmu vyzvat vlastníka stavby k zajištění nápravy podle § 134 odst. 2 stavebního zákona. Výzva stavebního úřadu pak bude vymahatelná, neboť její nedodržení je podle předpisů stavebního práva přestupkem či správním deliktem a nesplněná povinnost může být následně podle § 134 odst. 3 stavebního zákona uložena rozhodnutím.

Svolá-li stavební úřad v rámci stavebního dozoru kontrolní prohlídku, jeví se jako vhodné, aby současně ověřil, zda jsou pozemky parc.č. AAAA/C a AAAA/D odděleny silničními obrubníky, znemožňujícími odtok vod, či nikoliv.

C.3 Rozhodnutí krajského úřadu ze dne 27. 11. 2013, čj. KUJI 76345/2013

Rozhodnutí krajského úřadu, jehož vady jsem ve své zprávě o šetření shledal, bylo v odvolacím přezkumu zrušeno Ministerstvem životního prostředí. Řízení o udělení souhlasu k provozu sběrný odpadů pak bylo po zpětvzetí žádosti zastaveno. **Jde-li o toto rozhodnutí, byla mnou zjištěná pochybení odstraněna.**

Krajský úřad však vydal dne 2. 9. 2014 pod čj. KUJI 58192/2014 nové rozhodnutí, kterým souhlas k provozu zařízení ke sběru a výkupu odpadů udělil společnosti M., znovu. Tentokrát již ne ke sběru nebezpečných odpadů, nýbrž pouze odpadů kategorie „O“, a navíc jen na pozemcích parc.č. BBBB/BB, BBBB/BC a parc.č.st. EEEE, nikoliv na pozemcích parc.č. AAAA/A, AAAA/B a AAAA/C. Otázka přístupové komunikace se tedy zdá být vyřešenou, neboť pozemky parc.č. BBBB/BB, BBBB/BC a parc.č.st. EEEE jsou veřejně přístupné po cestě na pozemku parc.č. FFFF.

Nově povolená sběrna odpadů mohla podle svého provozního řádu podlimitně naplňovat bod 10.5 kategorie II přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, neboť v ní má být skladován mj. i železný šrot o množství menším než 1 000 t. Takový záměr však v souladu s § 6 odst. 2 a 3 tohoto zákona⁸ musel být krajským úřadem posouzen z toho pohledu, zda nebude podléhat zjišťovacímu řízení. Z veřejně přístupné databáze⁹ vyplývá, že **krajský úřad takové posouzení neprovedl**, přesto vydal k provozu sběrný odpadů souhlas.

Nadále přetrvává moje přesvědčení, že manipulační plocha na pozemcích parc.č. BBBB/BB a BBBB/BC, využívaná původně pro opravu a odstavení těžké zemědělské mechanizace, pro odstavení automobilů (i nákladních) a pro uskladnění materiálu a manipulaci s ním, nemůže být legálně využívána za účelem sběru

⁸ Pokud se jedná o podlimitní záměr, je oznamovatel povinen předložit jeho oznámení písemně v jednom vyhotovení nebo elektronickou datovou zprávou, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem. Náležitosti oznámení podlimitního záměru stanoví příloha č. 3a k tomuto zákonu. Příslušný úřad na základě oznámení podlimitního záměru a s přihlédnutím k zásadám uvedeným v příloze č. 2 k tomuto zákonu sdělí do 15 dnů oznamovateli, zda bude podlimitní záměr podléhat zjišťovacímu řízení, a zároveň toto sdělení zveřejní na internetu.

⁹ Informační systém EIA je provozován Českou informační agenturou životního prostředí a je veřejně přístupný na internetových stránkách na adrese http://portal.cenia.cz/eiasea/view/eia100_cr.

a výkupu odpadů. K takovému záměru by musel vlastník pozemků získat souhlas s novým způsobem jejich využití, který by musel být projednán stavebním úřadem. Skladovaný odpad může totiž ohrozit veřejné zájmy hájené v územním řízení. Oproti bývalému využití se mění, a to významně, vliv území a jeho způsobu využití na okolní pozemky a životní prostředí. Pokud stěžovatelka vytýká současnému umístění sběrný odpadů umístění v rozporu s územním plánem, je třeba říct, že právě v řízení o změně způsobu využití by byl soulad mezi novým způsobem využití pozemků a územním plánem posouzen. To stejné platí i pro vliv manipulačních ploch na okolní pozemky, např. odtékajícími dešťovými vodami, které vykupovaný kovový odpad omývají. Ve zbytku pak odkazuji na část C.4 mojí zprávy o šetření.

Krajský úřad znovu vyšel z vyjádření ze dnů 28. 8. 2008, čj. MUNMNM/34853/2008, a 18. 5. 2009, čj. MUNMNM/21191/2009, v nichž stavební úřad shledal, že dosavadní způsob využití manipulačních ploch umožňuje jejich užívání i pro účely sběru odpadů. Tento názor nepovažuji za správný. Stavební úřad již v minulosti, v letech 2007–2008, řízení o změně způsobu využití pozemku parc.č. BBBB/BB vedl, a to právě s cílem schválit jeho nové využití pro „sběr a výkup včetně zpracování kovového odpadu“. Tehdejší názor stavebního úřadu k otázce možného využití pozemku byl tak zjevně shodný s mým. **Domnívám se, že vhodným opatřením k nápravě bude zrušení obou vyjádření z moci úřední, a to postupem podle § 156 odst. 2 správního řádu.**

Rozhodnutí krajského úřadu nedokládá, že by byl při jeho vydání vzat v potaz závěr zjišťovacího řízení ze dne 22. 2. 2008, čj. KUJI 14871/2008/OZP/Fr, ač se jednalo ve smyslu § 10 odst. 4 a 5 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí o povinný podklad pro vydání rozhodnutí.

Na základě výše uvedených závěrů považuji rozhodnutí krajského úřadu ze dne 2. 9. 2014, čj. KUJI 58192/2014, za vadné. Nicméně v době jeho vydání moje zpráva ještě nebyla vyhotovena a úředním osobám krajského úřadu tak nemohl být můj názor na věc znám. S ohledem na dobu, která od vydání rozhodnutí uplynula, i na dobu, po kterou bude souhlas ještě platný (do 30. 9. 2016), neuvažuji o napadení tohoto rozhodnutí některým z mimořádných opravných prostředků. **Považuji proto za nezbytné, aby moje závěry zohlednil krajský úřad v dalším řízení o udělení souhlasu s provozem sběrný odpadů, bude-li ve vztahu k pozemkům parc.č. BBBB/BB a BBBB/BC zahájeno.** Ředitel krajského úřadu mi tento postup přislíbil, s čímž se v tuto chvíli mohu spokojit. Správnost postupu při vydání nového rozhodnutí k pozemkům parc.č. BBBB/BB a BBBB/BC, bude-li v budoucnu vydáno, jsem připraven znovu prošetřit.

C.4 Užívání pozemní komunikace na pozemku parc.č. CCCC/C

Podle tvrzení stěžovatelky je pozemní komunikace, projednávaná v řízení o dodatečném povolení stavby, užívána např. k jízdám traktorem. To přesto, že její užívání dosud nebylo kolaudačním souhlasem povoleno. Vzhledem k tomu, že stavební úřad na moji zprávu o šetření neodpověděl, nemohu s jistotou určit, zda tato tvrzení prověřil a případně v souladu se stavebním zákonem vyvodil ze svých zjištění odpovídající závěry. Považuji tedy za nezbytné, aby stavební úřad podezření na porušování předpisů stavebního práva prošetřil a o svých zjištěních mě informoval.

Více k tomuto bodu viz část C.6 mojí zprávy o šetření.

D - Opatření k nápravě

Krajskému úřadu Kraje Vysočina navrhuji, aby v rámci odvolacího řízení podnikl veškeré kroky (např. doplnil dokazování), aby sám mohl správní řízení definitivně ukončit a rozhodnutí buď potvrdit, nebo jej změnit, a žádost o dodatečné povolení tím zamítnout. Pokud krajský úřad v obavě o zákonnost procesu neshledá důvody k potvrzení či změně rozhodnutí a bude trvat na tom, že k ukončení správního řízení je zapotřebí vrátit věc k novému projednání stavebnímu úřadu, řádně ve svém rozhodnutí zdůvodnil, proč sám řízení nedoplnil a definitivně nerozhodl. Je povinností krajského i stavebního úřadu usilovat o dodržení zásad správního řízení včetně rychlého vyřízení věci. Opakované vrácení věci k novému projednání se v posuzovaném případě zjevně mívá účinkem a k zákonnému ukončení věci nepřispívá.

Stavebnímu úřadu navrhuji, aby:

- (A) Poskytl stěžovateli v souladu s § 38 odst. 4 správního řádu kopii statického posudku Ing. Josefa Pohanky, pokud o to znovu požádá.
- (B) Zrušil svá vyjádření ze dnů 28. 8. 2008, čj. MUNMNM/34853/2008, a 18. 5. 2009, čj. MUNMNM/21191/2009, kterými informoval o souladu mezi původním a novým způsobem využití pozemků parc.č. BBBB/BB a BBBB/BC, postupem podle § 156 odst. 2 správního řádu pro jejich nesoulad s právními předpisy (stavebním zákonem).
- (C) Ověřil, např. s využitím kontrolní prohlídky podle § 133 stavebního zákona či s využitím institutu vysvětlení podle § 137 správního řádu, zda nedochází k užívání nepovolené pozemní komunikace na pozemku parc.č. CCCC/C. Pokud stavební úřad užívání nepovolené komunikace zjistí, vyzve jejího vlastníka ke zjednání nápravy a zahájí vůči němu sankční řízení za porušení stavební kázně.
- (D) Kontrolní prohlídkou ověřil, zda je nepovolená stavba zpevněné plochy na pozemku parc.č. AAAA/D užívána, a pokud ano, výzvou podle § 134 odst. 2 stavebního zákona zajistil zjednání nápravy. Při kontrolní prohlídce by měl posoudit, zda jsou pozemky parc.č. AAAA/C a AAAA/D odděleny silničními obrubníky, či nikoliv.

Závěrečné stanovisko zasílám Krajskému úřadu Kraje Vysočina a Městskému úřadu Nové Město na Moravě, které žádám, aby mi v souladu se zákonem o veřejném ochránci práv sdělili, zda provedli navržená či jiná opatření k nápravě. Odpověď očekávám ve lhůtě do 60 dnů od doručení stanoviska, které zasílám rovněž stěžovateli.

Pokud úřady nepřijmou navržená opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudou považovat za dostatečná, podle ustanovení § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv vyrozumím nadřízený úřad a zvážím, zda není důvod vyrozumět o mých zjištěních rovněž veřejnost.

JUDr. Stanislav K ř e č e k v. r.
zástupce veřejné ochránkyně práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)